

Bjerre (Jørgen Jensen) fremdrog, at man muligvis kommer i Strid med Seminarieloven. Det gjorde et stærkt Indtryk paa mig, da jeg hørte denne Udtalelse; thi jeg holder heller ikke af paa Finansloven at ændre bestaaende Love. Men det ærede Medlem fremhævede for øvrigt selv, at den nuværende Seminarielov kunde maaske fortolkes i den Retning, Ændringsforslaget gaar; og naar Regeringen og Rigsdagen er enige om, at denne Fortolkning skal være gyldig, kan jeg ikke se, at vi ændrer Loven; vi gør kun det, som vi sikkert har Lov til, nemlig at fortolke en bestaaende Lov i en Retning, som Regeringen og Rigsdagen i dette Tilfælde kan være enige om. Jeg mener, at dette Ændringsforslag, som er anbefalet af praktisk arbejdende Pædagoger, er et saadant, at Tinget under de nuværende Forhold udmærket godt kan stemme for det.

Nørgaard: Jeg vil ogsaa gerne sige et Par Ord om Ændringsforslaget Nr. 114 paa Listen over Ændringsforslag. Jeg er egentlig noget betænkelig derved, da jeg antager, det stillede Forslag er fremkommet efter Forhandlinger mellem Seminarierne og Kultusministeriet. Men jeg tror, at det Forhold, Forslaget berører, er et af de Forhold, der skal røres ved. Der skal gøres noget; som det gaar i Øjeblikket, kan det ikke saa godt blive ved at gaa. Vi maa have en Optagelsesprøve ved Seminarierne af mere effektiv Art end den, vi har nu.

Siden Lønningsloven af 1908 traadte i Kraft, er der jo blevet en meget stærk Tilstrømning til alle Seminarierne, og Følgen deraf har igen været, at der har rejst sig det ene Seminarium efter det andet, saa vi nu har en hel Snes Seminarier her i Landet og det er vist egentlig mere, end vi har Brug for. Derved er der skabt en Konkurrence, som har ført til, at man paa nogle Seminarier optager Elever, som ved Optagelsesprøven paa et andet Seminarium er kendt udygtige til at følge med ved Undervisningen, med andre Ord: man har optaget Elever, som egentlig ikke burde være optagne, fordi de ikke var i Besiddelse af de fornødne Forudsætninger for at følge med. Det er jo en Nødvendighed for Seminarierne at faa et tilstrækkeligt stort Antal Elever til, at det kan betale sig at drive dem, og det er derfor forstaaeligt, at man ikke har været ivrig efter at stille saa strenge Krav, som man egentlig burde. Det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen) og det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen) kritiserede jo det Ændringsforslag, her er

stillet; men de anviste ikke nogen anden Udvej til at komme ud af det Uføre, vi er i. Og galt er det sikkert, som det er, det kan ingen nægte. Jeg mener derfor, da jeg ikke kan anvise nogen anden Udvej end den, der er foreslaaet af Finansudvalget, ligesom den sidste ærede Taler (Moltesen), at vi bør stemme for Forslaget, som det er. Dermed skal ikke være sagt, at jeg er tilfreds dermed i alle Enkeltheder, og jeg kunde ønske, at man ved 3die Behandling kunde rette lidt paa det; saa tror jeg, det vilde blive mere brugbart.

Saa vidt jeg forstaaar, vil man skærpe Optagelsesprøven ved at forlange en forøget Kundskabsmængde hos Præparanderne. Det er jeg ikke saa glad ved; thi hvad vil Følgen deraf blive? Ganske sikkert, at der rundt omkring vil danne sig Forberedelsesskoler, hvor de unge nødvendigvis maa søge hen. Jeg har i et Tidsrum af omtrent 20 Aar næsten hvert eneste Aar beskæftiget mig med Forberedelse af Elever; jeg har faaet Elever optaget paa saa godt som alle vore Seminarier, saa jeg har en lille Smule praktisk Erfaring i denne Henseende. Jeg har opdaget, hvor vanskeligt det er blevet for os enkelte Lærere ude paa Landet at hjælpe de unge Mennesker frem; det er meget vanskeligere nu, end det har været før, fordi Eleverne i disse Præparandklasser, som er blevet oprettet ved Seminarierne eller ved Højskolerne eller ved, at de enkelte Lærere har sluttet sig sammen, i Almindelighed har et betydeligt Forspring for vore, naar Eleverne kommer til Optagelsesprøven. Jeg skal anføre et lille Eksempel; saa kan det være, man bedre kan forstaa mig. Ved en Optagelsesprøve paa et Seminarium skulde udtages ca. 30 blandt nogle og tredsindstyve. Fra Forberedelsesklassen meldte sig 22, deraf tog man 18. Fra to andre Steder, nemlig fra et Højskolekursus og fra et andet Kursus, hvor Eleverne havde læst et Aar, optog man 8, det blev 26, saa var der en 5—6 Pladser tilbage til alle de Elever, som var forberedte af private Lærere rundt omkring, og vi Lærere, der havde undervist og forberedt Eleverne — ja, det kan godt være, at vi, som det ærede Medlem, der sidst talte, mente, følte os noget forurettede, da vi ikke naaede det, vi vilde ved Eksamensbordet. Naa, jeg vil indskyde den Bemærkning, at jeg personlig ikke følte mig forurettet, thi min Elev blev optaget, ikke fordi jeg havde forberedt ham særlig godt, men fordi han havde en ualmindelig god Foruddannelse. Enhver vil imidlertid forstaa, at naar vi enkelte Lærere, der har forberedt disse unge Mennesker, skal kon-